

VERSLAG VAN DE
LEZING VAN
26.03.2008

DE GEBOORTE
VAN CHRISTUS
IN ONS

EEN MODERNE INWIJDINGSWEG

Hans Stolp

WijzeR
Stichting
Voor spirituele groei en bewustwording

Laat ik zoals ik dat altijd doe mogen beginnen met een wens, de wens dat we ons vanavond allemaal zo warm, zo kwetsbaar, zo onbekwaam mogelijke, met elkaar verbinden mogen, met het diepste in onszelf maar ook met de geestelijke wereld. Dat door die warme en onbevengen verbinding, de aanwezigheid van Christus zelf hier in ons midden, voor ieder van ons heel concreet voelbaar wordt. Als een kracht van warmte die ons omhuld misschien, als een flits van inzicht die ons echt verder helpt misschien. Of als een stille kracht van troost en bemoediging op onze levensweg. Meer dan alle woorden van vanavond hoop ik, dat ieder van ons in stilte, heel subtiel maar ook heel concreet die aanraking mag ervaren en dat mag meenemen als het eigenlijke geschenk van deze avond.

Het thema voor vanavond is de moderne inwijdingsweg of de weg naar de geboorte van de Christus in onszelf. Alles wat we in het leven meemaken, alles wat we zo in ons leven tegenkomen, waar we doorheen moeten, het is in wezen een geschenk omdat het lessen zijn waaraan wij geestelijk groeien kunnen. Dat geldt voor alles wat wij meemaken. Ook voor de hele eenvoudige simpele dingen waar je niet eens bij stilstaat. Zoiets eenvoudigs bijvoorbeeld als autorijden. Dat dwingt je wel om je aandacht consequent bij de weg te houden. Dat dwingt je om je emoties in bedwang te houden. Want als je kwaad wordt dan is het niet zo handig om tegen je voorligger even aan te donderen maar moet je toch maar even die boosheid inhouden en afremmen. Je leert dus tijdens het autorijden de beheersing over je emoties. En zo zit in wezen in alles wat we meemaken en ervaren een les besloten. En alle grote religies, zij zeggen dan ook: het gaat er in het leven niet om dat je allerlei dingen gelooft. Het gaat erom dat je groeit aan de lessen die het leven je voorlegt. En als je die lessen maakt en je bent bereid te groeien, erdoor heen te gaan, dwars door alles heen. Wat verover je dan? Welke winst ligt er dan voor je klaar? Nou zeggen ze, als je veel geduld heb, volhoudt, dan zul je uiteindelijk merken dat de bron van innerlijk weten in jezelf opengaat. En je zult merken dat je van binnenuit je eigen antwoorden vindt op de vraag wat is nu eigenlijk leven? En wat is sterven? En wat gebeurt er na de dood? Je zult dus merken door te groeien aan het leven, heb je geen antwoorden van anderen meer nodig maar dan vind je die antwoorden heel diep van binnen, in jezelf. En wat je dan ook zult vinden dat is dat je steeds gevoeliger wordt voor het feit dat er achter de zichtbare werkelijkheid een andere werkelijkheid verborgen ligt. Een geestelijke werkelijkheid. En je gaat voelen dat er vanuit die wereld voortdurend een stroom van liefde naar je toe komt, om je vast te houden en je te troosten.

Iemand als Jezus, hij moest niet veel hebben van geloofsregels. Ik zeg het nou heel voorzichtig, ik mag ook ronduit zeggen; hij had er gewoon de pest in, omdat het daar niet om ging. Wat hij bijvoorbeeld deed was een zieke man op sabbat genezen en dat was echt volgens de wet verboden. Wat hij deed was een Samaritaanse vrouw aanspreken en daarmee overtrad hij twee geboden tegelijk. Want een Joodse man spreekt niet zomaar een vreemde vrouw aan en een Jood spreekt ook niet met een Samaritaan. Hij lapte het gewoon aan zijn laars, het kon hem niks schelen. Want hij sprak mensen aan, overal waar hij voelde en zag, dat met een paar woorden hij hun hart kon bereiken, dan deed ie dat, wat de regels ook waren. Hij plukte vrolijk aren op sabbat als ie honger had en ook daarmee doorbrak ie heel duidelijk, heel demonstratief bijna, de gangbare regels. Voor Jezus was het dus zo, het gaat niet om geloven in regels, het gaat niet om gehoorzamen in regels. Het gaat om de strijd met je eigen ego, om zo te leven dat je een heel klein beetje wijzer wordt, een heel klein beetje liefdevoller wordt. Dat is eigenlijk in alle simpelheid datgene waar het om gaat. Op die weg is hij ons voorgegaan door zelf aan het leven te groeien en zich te ontwikkelen. Daarom wordt hij nog steeds de eerste volledig gerealiseerde mens genoemd. En als wij nu in zijn sporen, kiezen voor het gewone leven, als het lesmateriaal van onze inwijdingsweg, dus, alles wat je tegen-

komt, de ruzies, de verdrietige dingen, de leuke dingen, vul effe in. Als je die allemaal ziet als jouw lesmateriaal, nou dan ga je steeds duidelijker voelen. Toeval bestaat niet maar achter toeval, wat wij toeval noemen ligt een duidelijke leiding verborgen. En je gaat voelen dat achter alles wat jou overkomt en wat er om je heen gebeurt, een diepere zin verborgen ligt. Mijn grootmoeder zei altijd: “je moet niet vragen waarom, je moet leren zeggen daarom”. Wie groeit aan het leven die gaat steeds duidelijker voelen, oh, daarom moest ik dat mee maken, daar was die les voor bedoeld. Ik zeg er meteen bij voor alle duidelijkheid, ik heb er zelf soms 20 of 30 jaar voor nodig gehad voor ik erachter kwam, oh daarvoor was die les bedoeld. En dan nog zeg ik het een beetje tandenknarsend want dan heb ik ook iets van, hadden jullie boven geen betere of eenvoudigere manier kunnen vinden om mij die les te laten leren. Maar dat je bereid bent op zoek te gaan naar de zin, de bedoeling, de les die in die ervaringen verborgen ligt, daar gaat het om. Over die weg hebben we het vanavond. En wat is die weg eigenlijk?

Drie korte voorbeelden, gewoon omdat ik ze zo leuk vindt. Jullie kennen waarschijnlijk allemaal de naam van Dag Hammarskjöld. Nou, ik kan je hem aanbevelen, hij was de tweede secretaris generaal, geloof ik, van de Verenigde Naties. Een Zweed, een heel bijzonder mens. En hij is bij een vliegtuig ongeluk in de Congo volledig onverwacht omgekomen. Maar na zijn dood werd in zijn papieren zijn geestelijk dagboek gevonden. En aan zijn beste vriend gaf hij toestemming, als zijn vriend daar iets in zag om dat dagboek te publiceren. Het is gepubliceerd. Het is op de Nederlandse markt ook onder de titel “Merkstenen” te verkrijgen. Ik geloof dat al de 30^e druk zo’n beetje loopt. Het gaat maar door. Het zijn allemaal heel korte notities, niet makkelijk, je moet er even over nadenken, over mijmeren. Ik heb zelf dat boek jaren op mijn nachtkastje gehad. Ik heb er van gedronken zal ik maar zeggen. Ik vond het zoiets moois. En als je nou ziet, allemaal korte stukjes waar hij heel eerlijk over zichzelf verteld, dan is de eerste notitie, zoiets als; ik heb ontdekt dat er een ander land is. Een verborgen werkelijkheid, achter de gewone werkelijkheid, maar ik ken de kaart van dat land niet. Ik ken de wegen in dat land niet. Ik weet niet hoe het in mekaar zit. En de laatste notitie in zijn dagboek waarschijnlijk in dat vliegtuig gemaakt vlak voordat ie volkomen onverwacht stierf. Daar staat deze zin: ik begin de kaart te kennen en de windstreken. Indrukwekkend hè. De eerste notitie is: er is een ander land maar ik ken de weg niet en de laatste ik begin de kaart te kennen en de windstreken. Ik vind ook zo indrukwekkend van dit voorbeeld, van buitenaf gezien zeiden heel veel mensen in die tijd; hij is volledig onverwacht gestorven, veel te vroeg, we hadden hem nog zo nodig, dat was ook zo. Kijk je naar zijn geestelijk dagboek dan zie je, het was voltooid, het was afgerond. Over die weg, die werkelijkheid daarachter, daar gaat het om.

De mystici, sommige goed gereformeerden van jullie zullen het zich misschien nog herinneren, die spraken vaak over de brede en de smalle weg. En je kunt nog steeds posters vinden waarop die brede en de smalle weg staan uitgebeeld. Op die brede weg daar loopt bijna iedereen en daar staan cafés aan de zijkant, bordelen kun je daar vinden en aanverwante artikelen. En die smalle weg die gaat over rotsen, door woestijnen, moet je klimmen en daar lopen maar heel weinig mensen. Dat is de smalle weg. Met de smalle weg bedoelen de mystici, dat is die weg die jij voorgelegd krijgt als je er heel bewust voor kiest om te groeien aan dit leven. Johannes van het Kruis één van die mystici, een heel mooi mens, hij leefde in de 16e eeuw, die schreef een boekje, en hij noemde die bijzondere weg van geestelijke groei, en hij noemde dat boekje “De donkere nacht”. Want zei hij: als je werkelijk gaat groeien en je kiest daarvoor dan zul je ook allemaal een keer meemaken dat je door de donkere nacht van het leven heen moet gaan. En dat is niet makkelijk. Maar wie dat volhoudt, die zal een heel bijzonder geschenk, juist in de nacht ontvangen. Het geschenk van inzicht, begrijpen, wakker

worden. En hij heeft dat ook gekregen. Johannes van het Kruis, omdat hij mysticus was, werd hij gevangen gezet en opgesloten in een zo'n kleine kloostercel. Niet eenvoudig, geen enkel contact. En hij dacht dat hij daar zou sterven. En er zijn gegevens bewaard van Broeder Portier, die regelmatig langs de cellen liep. Die zag 's nachts in de cel van Johannes van het Kruis, in die stikdonkere cel, een geweldig licht brandden. En hij schrok en was bang. Hij dacht dat Johannes van het Kruis aan het toveren was. Dat was hij niet maar hij was verbonden, heel direct, met die andere grotere werkelijkheid. En daarom kon hij zelfs voor Broeder Portier zichtbaar worden.

Als wij nu die weg willen gaan, kun je daar dan een paar stations beschrijven op die weg. En dat is eigenlijk wat ik vanavond wilde doen. Ik kan er uren over vertellen dus ik moet het heel kort samenvatten. En kijk maar eens naar wat je er van aanspreekt. Waar je niks mee kan moet je vooral laten liggen, haal effe de krenten uit de pap. Het eerste is dit: de keuze, wil je die weg gaan? Wil jij geestelijk groeien aan het leven? Wil je wijzer worden? Zeg niet te gauw ja. Want als je ja zegt van binnenuit naar de geestelijke wereld, dan krijg je ook de lessen die je nodig hebt om te groeien, voel je. Als je ja zegt, zeg je dus ja tegen het feit, ik wil proberen om op alles wat ik in het leven te doorleven krijg om daar wijzer door te worden. Aan te groeien. Inzicht te krijgen. Dat wil ik. De smalle weg van geestelijk groeien begint altijd met die belofte. Dan meteen de tweede stap daarna dan ga je beginnen aan wat van oudsher genoemd werd: de oefening in geestelijk kijken. Kijk eens naar de mensen om je heen. Kijk eens naar de gebeurtenissen, op televisie, de radio, in de krant, noem effe op, wat je tegenkomt. De vraag is, kun je naar die andere mensen, kun je naar jezelf, kun je naar alles wat er gebeurt met verwondering en eerbied kijken. Of schiet je meteen in het oordeel en zeg je..dat is niks.. die is niks.. dat is niks.. moet je kijken... Kun je proberen steeds dat je merkt, ik schiet in het negatieve, ik schiet in het oordeel, kun je even jezelf corrigeren. Kun je proberen te kijken naar het positieve. Kun je leren kijken met verwondering en eerbied. Dat is het eerste. Dat is een enorme oefening. Kijk naar jezelf, kijk hoe je reageert naar andere mensen, hoe je reageert op gebeurtenissen. Zodra je voelt ik schiet weer in het negatieve, ho ho wacht even je kunt ook anders denken. Probeer nou eens het mooie te zien, het bijzondere te zien, de schoonheid. Kijk zo eens naar de mensen om je heen. Zou je nu, zoals je hier zit gewoon voor jezelf even kunnen zeggen, de mensen met wie ik dagelijks om me heen leef, wat is hun bijzondere schoonheid? Kun je dat nou voor jezelf zeggen? Daar gaat het om.....

En als je dat niet meteen even kunt dan is er even werk aan de winkel thuis, om daar toch eens even aandachtig bij te stil te gaan staan. Maar het gaat nog een stap verder. Want ik kan ook de volgende vraag stellen die oude traditie ook stelt; ben je ook in staat in die mensen om je heen niet alleen al dat ego gedoe te zien maar kun je ook hun goddelijke kern aanvoelen/zien. Kun je ook zeggen wanneer je die uitstraling van die goddelijke kern merkt? Kun je dat?

Jung, Carl Gustav Jung, de grote psycholoog, hij geeft altijd dat prachtige voorbeeld in zijn autobiografie als ie zijn moeder beschrijft. Wat hij zegt van zijn moeder, nou dat was een drukke tante, altijd lawaai. En hij had dan de neiging alles het ene oor in te laten komen en meteen het andere oor weer uit, wat ze zei, want anders overleefde hij dat niet. Maar zei hij, af en toe, ineens, dan had ze net even een ander gezicht en d'r stem veranderde. En dan zei ze ineens dingen die hem tref zeker raakten. En waarvan hij voelde tsjak da's raak. En dat waren opmerkingen die hij zijn leven lang niet meer vergat. Hij noemde die 2 moeders nummer 1 het ene oor in en het andere oor uit en die andere noemde hij nummer 2 en daarvan zei hij: dat is dus de moeder waarin af en toe die goddelijke kern even voelbaar werd. Mooi hè.

Mijn vraag dus, wanneer heb jij voor het laatst in de mensen om je heen die nummer 2 gehoord/gezien. Leef je zo met die ander samen, met die anderen samen, dat daar de mogelijkheid is dat die diepere goddelijke kant af en toe tevoorschijn kan komen.

Die oefening in geestelijk kijken houdt in dat je je bewust wordt en ruimte schept van....nou moet je kijken.. nou ineens.. nou zegt hij of zij iets, dat raakt me heel erg, enzovoorts.

Als je zo anders leert kijken naar mensen dan ga je ook anders naar dingen leren kijken. Ik herinner me heel goed toen ik als pastor in het ziekenhuis werkte dat er verschillende malen mensen waren die tegen me zeiden: ik durf het niet tegen mijn familie te zeggen maar weet je dat ik blij ben dat ik kanker heb. En als ik dan vroeg waarom, ja...dan was ik nooit stilgezet en nu zie ik pas, nu ik hier lig, hoe ik aan het rennen was. Ik rende mezelf voorbij. Ik rende de anderen voorbij. En die paar weken die ik hier nu lig hebben me al een enorme geestelijke winst gebracht. En ik weet niet hoe het afloopt. Maar gek genoeg zeg ik nu toch, ik ben blij dat jullie mij in mijn kraag gegrepen hebben, voel je? Ik vindt het heel bijzonder als je dat zeggen kunt. Ik heb het verschillende malen gehoord. En dat is die andere manier van kijken. Je kunt blijven staan bij de opmerking waarom moet mij dit overkomen? Je kunt ook kijken waarom moet ik dit meemaken? Wat heb ik daarvan te leren? Wat is het verborgen geschenk in deze ervaring? Nou zeg ik iets heel stevigs, ik weet het maar wat is het verborgen geschenk in deze ervaring. Dat is simpelweg de eerste oefening op die weg. Kost tijd met heel veel weerstand. Sommigen van jullie zullen wel denken: hoe durf je het te zeggen enzovoorts? Maar die weg begint met stevige oefeningen. Het mooie is als je deze dingen zo oefent, dan zul je op één of andere manier merken, heel gek, dat je door te werken aan jezelf, je op de één of andere manier gevoeliger wordt voor de geestelijke wereld. Die komt een beetje dichterbij. Op de één of andere manier voel je dat het werkelijkheid is, begrijp je. Dan kun je ook vatten wat ik nu ga zeggen: Die geestelijke wereld komt vaak op twee momenten heel direct ons leven binnen. Namelijk wanneer een kind geboren wordt en wanneer een mens sterft. En bij die twee gebeurtenissen staan we met z'n allen aan de grens van 2 werelden. Niet voor niks wordt van een zwangere vrouw vaak gezegd dat ze een Mona Lisa glimlach heeft. En als je goed kijkt naar de gezichten van zwangere vrouwen dan kun je op die gezichten ook iets lezen wat je anders daar niet leest. En als je je intuïtie gebruikt en je voelt, dan voel je een diepere verbinding met die andere wereld. Het kind dat naar beneden komt. Het lijkt wel alsof het geestelijke energieën meeneemt en de moeder met die energieën omringt. En op dezelfde manier kun je bij het sterven van mensen, die werkelijkheid, de nabijheid van die geestelijke wereld, soms zo heel concreet voelen. Ik herinner mezelf als ik dan de kamer van stervenden inging dat ik bijna altijd op mijn tenen ging lopen. Heel zachtjes. En dan vroeg ik me af: waarom doe ik dat? Niet eens zozeer om die stervenden te storen maar veel meer omdat ik voelde, ik ga een heilige ruimte binnen. Die sterfkamer voelde vaak als een tempel. Op de inwijdingweg ga je gevoelig voor dit soort ervaringen worden. Die kun je alleen maar zelf ervaren, ik kan ze jullie vertellen maar ik kan ze niet aan jullie overgeven, begrijp je? Je kunt alleen maar door te werken aan het leven, aan jezelf, die gevoeligheid voor deze dingen in jezelf ontwikkelen.

De tweede stap is deze. Kijk maar weer even naar jezelf en naar je eigen leven. Maar als je kiest voor die weg van geestelijke groei dan zullen we allemaal een keer meemaken, een fase, een tijd, een moment, dat kan heel verschillend zijn maar dat je voelt ik word geroepen. Dat er iets gebeurt waardoor je wakker wordt. Waardoor je bewust wordt, je voelt al, ik ga bijna stotteren, het is zo moeilijk om daar woorden voor te vinden.

Drie voorbeelden om het wat duidelijker te maken: Hammerskjöld, over wie ik net vertelde in zijn mooie boek "Merkstenen". Die heeft één notitie en daar zegt ie dit, heel mooi, op Pinkster heeft hij het geschreven, op Pinksterzondag en dan zegt ie; Ik weet niet wie of wat de vraag stelde. Ik weet niet eens wanneer die vraag gesteld werd, ik herinner me ook niet dat ik antwoordde maar eens zei ik, ja....tegen iets of iemand. Mooi hè, heel ruim. Hij voelt, ooit is mij gevraagd wil je ja zeggen op de lessen van het leven. Ik zal het maar even zo zeggen.

Dat was ook voor Hammerskjöld, dat laat ie merken, een enorme klus. Hij heeft heel veel eenzaamheid gekend. En eenzaamheid was het motto van zijn leven. Maar pas toen hij zich niet langer verzette tegen die eenzaamheid maar toen hij leerde die eenzaamheid te aanvaarden en tegen de geestelijke wereld zei: Oké, als dat bij mijn leven hoort dan zal ik er doorheen gaan. Toen hij dat gezegd had toen was het alsof hij ja zei op de vraag die hem gesteld werd en vanaf dat moment veranderde zijn leven. Begon het ene inzicht na het andere open te gaan, voel je. Heb jij al eens ja gezegd? Geen makkelijke vraag maar daar gaat het om. Als je kijkt in de bijbelse teksten dan zien we daar een figuur als vader Abraham, ook hij werd geroepen. Hij wordt geroepen z'n volk, zijn ouders, zijn familie enz. los te laten en een volledig onbekende toekomst tegemoet te gaan. Als je geroepen wordt dan betekent het ook dat je van alles moet los laten. Ben je daar toe bereid? Geroepen worden betekent een nieuwe werkelijkheid gaat voor je open maar dat kan alleen opengaan als je bereid bent het oude los te laten. Het kost je wat. Abraham had de moed om de prijs te betalen, hij ging.. En doordat ie ging kon ie de stamvader van zovelen worden. Enz.enz. De vraag is, heb jij de moed, ja te zeggen en heb jij de moed los te laten wat niet langer bij jou hoort en bij jou kan blijven als je open die nieuwe toekomst tegemoet wilt gaan.

Het derde voorbeeld, is ook een bijbels voorbeeld. Het voorbeeld van Jozef, de zoon van aartsvader Jakob en Jozef had voorspellende dromen. Wij zouden in onze tijd zeggen het was een heel spiritueel mens maar zijn broers hielden niet erg van hem, al dat spirituele gezeur, hou toch eens op. En toen had ie ook nog 2 dromen en hij zag in zijn droom de korenschoven voor de zijne buigen en dat waren zijn vader, zijn moeder, zijn broers en zusters en die bogen keurig voor hem neer. En hij was nog zo dom of zo naïef om die droom aan zijn broers te vertellen. Die dachten; hij was altijd al een beetje vreemd maar nu gaat ie een beetje te ver. Toen kreeg ie een tweede droom en toen zag hij dat de zon, de maan en de sterren voor zijn ster bogen. De zon en de maan, zijn vader en zijn moeder en de andere sterren en ze bogen voor de zijne. Weer vertelde hij het zijn broers en die dachten, nou moet dit gedonder eens afgelopen zijn en ze mikten hem in een put in de woestijn en hij werd verkocht aan Midianitische kooplieden. Die namen hem naar Egypte en daar in Egypte werd ie verkocht als slaaf. Tsjongejonge, krijg je twee roepingsdromen, dat iedereen buigt voor jou en wat is het gevolg, dat je als slaaf verkocht wordt. Toen was hij daar als slaaf werkzaam en na een paar jaar werd hij onterecht beschuldigt dat hij seksuele avances naar zijn meesteres gemaakt had. Toen kwam hij terecht in de Egyptische gevangenis en dat was in die tijd bepaald geen Bijlmer bajes. Daar heeft ie jaren gezeten en dat was zijn voorbereiding op zijn roeping. Na jaren slavernij en gevangenschap, toen ineens werd ie door de Farao te hulp geroepen omdat hij zo goed dromen kon verklaren. En toen hij de dromen van de Farao had uitgelegd werd ie van het ene op het andere moment onderkoning van Egypte. Toen was hij onderkoning van Egypte en toen brak er hongersnood uit in Israël. En vader Jacob zei tegen de boers van Jozef: ga naar Egypte daar hebben ze vast nog graan en ze gaan naar Egypte, ze gaan naar de onderkoning die belast is met de verdeling van het graan. Ze komen de troonzaal binnen, weten helemaal niet welke pias daar op die troon zit, zo verkleet enz. en dan buigen ze diep tot aan de grond met het voorhoofd neer, voor deze onderkoning, hun eigen broer. Zo wordt de droom vervuld. Maar weet je wat de bedoeling en de betekenis van dit verhaal is? Als je ja zegt en je wordt geroepen, nou.....na die roeping wordt het er eerst niet makkelijker op. Dan begint het gedonder pas goed. Want dan komen al die stevige lessen naar je toe, die je ook nodig hebt om klaar te komen voor de roeping die je vervullen mag. Weet je dat ditzelfde bijvoorbeeld ook bij de Sjamanen voorkomt. De Sjamanen, de genezers in Indiaanse traditie. Je kunt alleen maar Sjamaan worden als je in een droom geroepen wordt. En als je dan in een droom geroepen wordt, dan wordt de aanstaande Sjamaan vervolgens hartstikke ziek, lichamelijk en geestelijk en dan moet ie eerst zelf door al die narigheid van de geestelijke

ziekte en de lichamelijke ziekte, hèhè, voor hij eindelijk Sjamaan, genezer, van anderen mag worden. Dus de roeping begint heel vaak met stevig gedonder. Wat zou Jozef geleerd hebben tijdens die slavernij en dat gevangenschap? Hij heeft daar eenvoud geleerd en hij heeft daar zijn hoogmoed afgeleerd. Oftewel, door de lessen van het leven is er enorm aan hem geschaafd. En het was wel nodig, dat er aan hem geschaafd werd, anders had hij later die roeping niet in volledige zuiverheid kunnen vervullen, voel je?

Als je eenmaal geroepen bent dan begint het volgende gedonder. Dan komen we gewoon heel dicht bij eigen huis want dan gaat het erom om de lessen van het leven te leren. Acht lessen, zet ik maar even op een rijtje, ik kan nog veel meer noemen maar ik kies er maar acht uit. Kijk es welke je aanspreekt en neem die eens even mee in stilte. De eerste les is deze; creëer van binnen, eerste opgave, creëer van binnen een plek van innerlijke vrede want dat zeggen we zo vaak hè, je moet vrede hebben van binnen, ja maar hoe doe je dat. Weet je hoe je dat doet? Door je emoties niet te verdringen. Wij denken zo vaak dat je vrede krijgt van binnen, dan moet je veel mantras gaan opzeggen, dan moet je veel gaan mediteren. Nee, begin nou eerst es al die emoties gewoon maar door je heen te laten gaan. Laat ze komen en gaan. Kijk maar eens, naar die emoties van angst, boosheid, jaloezie, teleurstelling. Kijk er naar.. laat je niet meeslepen. Voel gewoon, okay ik ben boos, okay ik ben teleurgesteld, okay ik ben bang. Voel. Voel. Voel. Laat het er zijn. Het enige wat niet zinvol is, is om je er door te laten mee slepen. Kortom kijk naar binnen, wat er door je heen gaat. En hoe meer je kunt kijken zonder je te laten meeslepen, dat is het moeilijke, hoe meer je als vanzelf terechtkomt op die plek van innerlijke vrede. Dat is een dagelijkse oefening. Kijk eens waar laat jij je mee slepen door je emoties of hoe vaak verdring jij je emoties? We stoppen zoveel weg. Niet doen, niet doen, daar word je niet wijzer van. Laat het komen, laat het door je heen gaan. Kijk er met verwondering naar, mens, wat gaat er toch veel door je heen. Moet je thuis eens proberen, gewoon tien minuten, gewoon alleen maar 10 minuten te kijken naar die emoties die door je heen gaan. Nou het lijkt alsof er in tien minuten een hele wereld passeert van binnen, van totaal enthousiast naar heel negatief, naar oordelen, naar gevoelens. Kijk eens...kijk eens.. kijk eens en laat het gewoon zo gaan. Dat is het eerste, kijken naar binnen. En zo kijken dat je je niet laat meeslepen maar dat je verbaasd bent om wat er allemaal gebeurt van binnen. En hoe meer je je verbaast en op een afstandje kunt kijken, hoe meer je die plek van innerlijke vrede als vanzelf vindt.

Tweede: probeer te leven in het moment van nu. En dat betekent dit: probeer nou es je hart op dit moment open te zetten. Probeer nou eens te voelen wat er op dit moment gebeurt met ons... met jou....Probeer nou eens zo te voelen dat je ook zelf kunt voelen hoe vol het in de zaal geworden is intussen. Dat je de verbinding kunt voelen tussen ons hier en de vele geestelijke wezens die nu in een kring om ons heen staan. Voel het, begrijp je. Leven in het moment betekent dat je even ophoudt met al die zorgen en dat je ook even ophoudt met die zorgen over morgen. Even helemaal loslaten om in het moment van nu te zijn. Hoe meer je dat lukt hoe gevoeliger je wordt en hoe meer je een verbinding krijgt met die grotere wereld. Dat is de tweede les.

De derde, kijk es naar welke je past, mild en aanraakbaar worden. De muren om je hart heen afbreken en loslaten. Bijna iedereen in deze tijd heeft muren om het hart heen staan. Dat kan in deze tijd haast niet anders maar dan barricadeer je jezelf voor jezelf en voor elkaar. En wat we in deze tijd nu juist zo hard nodig hebben, zijn mensen die gewoon de energieën vanuit hun hart laten stromen. In alle kwetsbaarheid, naar anderen, naar de andere wereld, om je heen, hoe dan ook? Heb jij de moed om die muren om je hart af te breken? En zou je ook kunnen zeggen uit wat voor soort stenen die muur bij jou is opgebouwd?

De vierde les is deze. Blijf niet in je denken hangen maar probeer nu es vanuit je denken af te dalen naar het voelend weten van het hart. Probeer denken en voelen te verbinden en dan kom

je uit in het midden, het hart. Dat lijkt al weer zo vanzelfsprekend maar met name in Nederland is dat helemaal niet vanzelfsprekend. Nederland, dat kun je in het buitenland horen, is een uiterst mentaal land en we zitten allemaal hier opgesloten in ons denken. En hoe meer we in ons denken terecht komen, hoe meer we het weten van het hart verliezen. Luister naar radio en televisie, luister bijvoorbeeld hoe de reguliere gezondheidszorg denkt over de alternatieve gezondheidszorg. En alleen al daarin hoor je, oh ja hoor we zijn d'r weer, helemaal in het denken en het voelend weten van het hart is verdwenen. Het is voor Nederland heel belangrijk, voor ons dus, dat we meer afdalen naar het loutere denken, naar het voelend weten van je hart. Kun je dat? Durf je dat? Gewoon te reageren vanuit wat je voelend weet zonder dat je het misschien bewijzen kunt met je hoofd. Kijk eens even. Daar gaat het om.

De volgende is deze: de vijfde les, voor velen van ons belangrijk. Word je bewust van je innerlijke schoonheid. Ik kom zoveel mensen tegen die met zo'n negatief beeld van zichzelf zitten, met zo'n gebrek aan zelfvertrouwen enz. enz. Mens, we zijn bijna goddelijke wezens van binnen. We beschikken over ongehoorde liefdeskracht, die vanuit ons hart naar de hele wereld wil stromen. Kijk eens, hoe bijzonder, hoe mooi je bent. Moet je niet in de hoogmoed schieten, dat spreekt vanzelf. Maar durf je die schoonheid bewust te worden. Kijk je wat je doet, dan ga je vanzelf recht op staan. Ben ik zo? En dan durf je te geven. Word je bewust hoe mooi je bent van binnen. Daarom deze vraag, zou jij met 3 woorden, nu, zachtjes van binnen, jouw eigen schoonheid kunnen beschrijven. Wat is jouw bijzondere schoonheid? Probeer het eens even en probeer es even de vreugde te voelen. Mens, dat is de schoonheid van waaruit ik mag delen in dit leven. Als je zo werkt aan jezelf dan zul je merken dat het je lukt om iets meer zelfvertrouwen op te bouwen. En waar mensen eindelijk een beetje zelfvertrouwen opbouwen, dat moet je jezelf geven, dat moeten niet anderen je geven, hèhè, daar kun je meer en meer angst loslaten. Dan hoef je niet steeds te denken wat zullen ze van mij wel denken of wat moet die nou wel denken of wat moet die nou..? Hoe rustiger, zelfbewust, overtuigd van je innerlijke schoonheid, daar staat ze, hoe meer je daar zonder angst kunt staan. Je volledig vertrouwen dat het goed is zoals je bent. En als je in die kracht durft te leven, kun je je voorstellen, dan is de volgende opdracht: leer nu eens vanuit dat zelfbewuste te vertrouwen. Zo, in een directe verbinding met de geestelijke wereld, met God, met Christus, met Boeddha, hoe je het noemen wilt, te leven. Gewoon praten, gezellig tussendoor steeds even die verbinding onderhouden, heel eenvoudig in alle eenvoud. Dus leer te leven in gesprek met God. En als je zo leeft, hèhè, dan komt er ook ruimte om, da's de zevende les, om je eigen donkere kanten te zien. Dat wat Jung onze schaduw noemt. Wat steekt steeds bij jou de kop op, wat je eigen rust en je vrede met anderen verstoort? Je ongeduld, je jaloezie, weet ik veel, wat is jouw schaduw. Maar kijk d'r pas naar nadat je eerst naar je schoonheid gekeken hebt, voel je, eerst dat. En dan vanuit een rustig vertrouwen, wat zijn jouw donkere kanten. Als je ze weet dan kun je d'r aan werken, om ze stap voor stap met heel veel geduld te overwinnen. Het gaat niet in een handomdraai, mens, heb je jaren voor nodig, dat mag ook maar wordt ze je bewust. Wat wij ons bewust geworden zijn dat kunnen we transformeren en loslaten, niet eerder en niet later. Als je zo, dat gevonden hebt dan ga je ook voelen als vanzelf, zegt de oude traditie, dat het er in het leven om gaat het juiste midden te vinden. Het juiste midden tussen allerlei emoties, gevoelens, opgaven, enfin dat laat ik maar even liggen want daar kan ik een hele avond verder over vertellen maar dat is zonde van het geheel. Het juiste midden, niet te enthousiast maar ook niet te teruggetrokken. Ben jij meer een extravert mens of ben jij meer een introvert mens, voel je. Te stil of te uitbundig. De wijze gaat steeds weer op zoek naar het juiste midden. Als je zo geestelijk werkt aan je zelf, in stilte, elke dag, dan zul je veranderingen gaan zien, niet direct hoor, moet je veel geduld hebben, veel volhouden maar wat ga je dan aan veranderingen zien in je zelf. Welke winst ga je dan behalen. Nou...je gaat steeds meer gevoel krijgen voor die verborgen werkelijkheid, de werkelijkheid achter de

zichtbare werkelijkheid. Je gaat steeds meer gevoel krijgen, zo zeg ik het nu maar, voor het goddelijke plan, dat achter alles, ook in deze tijd, verwerkelijkt wordt. Kunnen we ook weer uren over doorpraten maar het gaat erom dat je daar zelf gevoelig voor wordt. Je gaat merken dat je zelf jouw eigen antwoord vind op de dood. Wat is de dood eigenlijk? Het einde of gaat het leven dan door of hoe dan? Wat is jouw antwoord van binnenuit? Het grappige is, hoe meer je werkt aan je zelf, hoe meer je zult voelen dat heel spontaan van binnenuit die antwoorden komen. Je merkt ook veranderingen heel langzaam, in gebed en meditatie en het kan bv. zo voelen, je bent aan het mediteren of aan het bidden en plotseling voel je heel lichtjes, een handdruk op je schouder, of je voelt hoe iemand vederlicht je wang aanraakt. De aanrakingen vanuit de geestelijke wereld. Of ineens ontvang je het antwoord op een probleem waar je al jaren mee zit. Je voelt, op de één of andere manier, komt die wereld dichterbij. Je merkt ook dat je aanvoelingsvermogen wordt gescherpt, je innerlijk weten bloeit op. En je gaat zien, dit; ook niet alleen de geestelijke wereld heeft mij nodig maar ook de aarde heeft mij nodig. En daar bedoel ik dit mee, veel mensen zeggen als ik over reïncarnatie praat, nou één leven is voor mij wel genoeg hoor, dat gezeur, nog een keer terug komen, hoeft echt niet. De wijze die groeit in wijsheid, liefde en inzicht op die inwijdingsweg, die zegt iets anders. Die zegt dit: zolang Christus mij nog nodig heeft en zolang andere mensen mij nog nodig hebben in een volgend leven, zolang keer ik terug. Want dan sta je niet langer stil bij wat voor jou belangrijk is maar je gaat meer en meer stilstaan bij wat voor anderen belangrijk is, voel je. Je groeit dus vanuit een egoliefde naar waarachtige universele liefde. Wat veel mensen ook meemaken op die weg, vind ik zelf ook zo mooi, dat is veranderingen in de droomwereld. Als je je dromen weet dan merk je vaak, dat ook daarin bij het klimmen der jaren en bij het werken aan jezelf want daar hangt het mee samen, een soort ontwikkeling, een groei, plaats vindt. Eerst voel je volkomen chaos, dromen zijn alleen maar rotzooi, rommel, allerlei beelden van de voorbije dag, één grote chaos door mekaar. Maar hoe verder je groeit, hoe meer, te midden van die chaos steeds meer heldere beelden beginnen op te lichten, zomaar tussendoor. En af en toe zijn het zelfs beelden waarvan je voelt die komen uit de andere wereld, die zijn niet van deze aarde. En als je dan doorwerkt met werken aan je zelf, geestelijk te groeien, dan ga je ook merken, je droomt en in je droom ben je bewust van het feit dat je droomt en tijdens je droom ben je al bezig met de vraag; wat zou de boodschap van deze droom zijn. En dan voel je dat het grote verschil tussen droombewustzijn en het dagbewustzijn, begint steeds meer te vervagen. Ook in de droomwereld ben je d'r bewust bij en als je nog verder groeit dan zul je merken dat je dan in je dromen in een andere wereld bent. Je ziet de kleuren van die andere wereld, je ontmoet gestorvenen, je ontmoet een enkele keer een engel, je ontmoet misschien Christus. Zo ver kan het gaan, het groeien, het veranderen van het droomleven als je zo steeds verder werkt aan je zelf. En als je dan zo verder groeit dan komen d'r nog twee stappen. En die twee stappen, ach, voor de meeste van ons geldt dat we die in deze incarnatie nog niet halen zullen. Maar ik ga ze toch effe noemen want dan weet je tenminste wat je in een volgende incarnatie kunt meemaken waarheen we al groeiend op weg zijn. In de traditie wordt dat genoemd, de eerste is de ontmoeting met kleine wachter op de drempel en daarmee wordt dit bedoeld; Als ik steeds meer naar mijn emoties leer kijken maar ik laat me er niet door meeslepen, dus je kunt het allerbeste zeggen, zodat een ander je verbaasd aankijkt, eigenlijk ben ik heel boos, eigenlijk ben ik heel teleurgesteld maar je zegt het in alle rust zonder verwijt. Nou...voel je dan wat er gebeurt, dan heb je al aardig het meesterschap over je ego verkregen. Jij bent de baas van die emoties, je laat je niet meeslepen. Maar hoe meer je de baas wordt van je emoties, hoe meer je als het ware van een afstandje, je leert kijken naar die emoties, naar dat ego. Je gaat steeds meer naar je zelf leren kijken. Maar vanuit welke plek doe je dat, dat is die plek van vrede maar ook de plek van het Hoger Zelf. Dus in plaats van direct vanuit je ego te reageren, ga je meer en meer reageren vanuit de sfeer van je Hoger Zelf, de innerlijke Christus, de Geest, de Boeddha-natuur, het kan me niet schelen hoe je het

noemt, alle religies hebben daar woorden voor. Kun je je dat voorstellen. Maar dan gebeurt er iets bijzonders, je maakt je als het ware steeds meer los van het ego. Het ego komt als het ware steeds verder van je af te staan en zo kan het gebeuren dat je op een gegeven moment een ontmoeting krijgt, en sommige mensen hebben mij dat ook verteld die hier niks vanaf wisten, laat ik een voorbeeld noemen, dat helpt het meest. Iemand zei, ik zat 's avonds thuis en ineens staat er voor me, ik zat op de bank, een enorme duistere doorzichtige gestalte, heel bedreigend, heel boosaardig en ik schrok me rot maar toen ik keek zag ik ineens....maar dat is mijn eigen ego die daar staat. Met alle donkere krachten van mezelf daar in en de tweede stap, zei die ander, toen voelde ik, ik moet niet bang zijn, ik moet dit ego liefde geven en op het moment dat ze dacht ik moet jou liefde geven verschrompelde deze duistere gestalte en was verdwenen. Wij mogen zelf ons ego leren genezen en dat begint vanaf deze ontmoeting met de kleine wachter op de drempel, mooi hè. Van de week vertelde iemand nog, ik krijg soms allerlei flarden en flitsen van deze ervaring aangereikt en iemand vertelde, ik droomde en in mijn droom was er nog zo'n donkere gestalte in huis en in mijn droom dacht ik nog, ik ben toch alleen thuis. Wat is die duistere gestalte, het zag er vreselijk uit, dan voel je al daar heb je het, dat ego wat losgekomen is en dan mag nog de stap gemaakt worden van bewustzijn, dit is mijn ego en jou mag ik genezen. En als je dan nog verder groeit en nog verder dan zullen we ook steeds verder aan het einde van de groeiweg de ontmoeting met de grote wachter op de drempel mogen beleven. En de esoterische traditie zegt altijd weer, als je die grote wachter op de drempel ontmoet, is dat een ontmoeting met de Zonnegeest, de kosmische Christus zelf en dan kan het gebeuren dat er ineens een stralend wezen in je kamer staat van wie enorm veel licht uit gaat, een licht dat je helemaal gelukkig maakt.....dat is de Christus. Je kan het ook van binnen voelen, dat je het niet buiten je ziet maar van binnen voelt, dat je je van binnen aangeraakt voelt door de vreugde van de kosmische Christus want hier op aarde is alles binnen en buiten. Ik hoop dat jullie begrijpen, ik heb het oog op iets universeels als ik de term kosmische Christus gebruik, Zonnegeest, de Geest, ik heb het over iets wat in alle religies bekend is. In het Christendom wordt het de kosmische Christus genoemd, voel je. Dus groeien, steeds verder groeien aan de lessen van het leven, door je verdriet heen, door je angsten heen, door je teleurstellingen heen, uiteindelijk brengen ze je zo ver dat je je eigen ego genezing mag gaan schenken en ze brengen je zo ver dat je je één voelt gaan worden met de kosmische bron van alle liefde, de Christus zelf. En hoe meer je in de sfeer van die laatste ontmoeting gaat leven, hoe meer jij het volledige kanaal van de kosmische liefde hier op aarde wordt. Hoe meer de geestelijke wezens, door jou heen, een liefde op aarde kunnen schenken want de engelen, Christus, Boeddha, zij hebben mensen nodig, mensen als kanaal om door dat kanaal heen deze wereld om te vormen tot een hemel op aarde. En die hemel op aarde, die komt er alleen dan, als ieder van ons heel bewust kiest voor deze weg en dag in dag uit bereid is trouw, geduldig, volhardend op deze weg voort te schrijden. Moge de geestelijke wereld ieder van jullie op deze weg zegenen en bijstaan. Na deze woorden volgt de pauze.

Voordat ik met de vragen begin heb ik nog twee opmerkingen. Aanstaande zaterdag beginnen we in Amersfoort met de cursus esoterisch bijbellezen. Voor alle mensen die het leuk vinden om te zien dat de bijbel anders in mekaar zit dan ze ooit gedacht hebben. Die cursus doen we maar eens in de drie jaar, dus liefhebbers, welkom. Het tweede is dat dit voorlopig de laatste keer is dat ik in Dokkum ben want ik moet een beetje minderen met lezingen en het aantal aanvragen voor een lezing in Duitsland neemt behoorlijk toe en ik vind het ook leuk om nog even te helpen om in Duitsland ook de spirituele bewustwording op gang te brengen. Maar d'r zijn steeds meer groepen die zeggen okay, als jij niet meer naar ons komt, dan komen we wel naar jou toe. En er zijn veel groepen die huren een bus en komen gezellig op zaterdag naar onze themadag in Amersfoort. Ik geef het maar in overweging. Dus wie weet terug tot in Amersfoort.

Vraag: Wat is paars licht bij een stervende en lichtflitsen.

Antwoord: In ieder geval, ik zou het niet zo concreet willen uitleggen maar het is duidelijk juist bij stervenden dat het gordijn wat weggetrokken wordt en dat je helderder dan anders de verborgen werkelijkheid kunt zien. Paars is nog altijd de kleur van ernst, van rouw, verdriet, loslaten. Lichtflitsen heeft te maken met het losmakings-proces van de geestelijke lichamen van het fysieke lichaam.

Vraag: Naarmate ik ontwikkel wordt ik steeds gevoeliger maar ook gevoeliger voor voedsel en andere allergenen. Heeft dat hier ook mee te maken, op dit moment heb ik voor het eerst in m'n leven eczeem gekregen.

Antwoord: Dat klopt, als je werkt aan je zelf en je wordt gevoeliger, je ruimt geestelijke rotzooi op, ja, dan zal je ook fysiek zuiverder moeten leven. En dan zul je voor wat meer vegetarisch en anderszins moeten zorgen, biologische producten gebruiken omdat je lichaam steeds slechter tegen al die chemische troep kan die in doorsnee middelen verstopt zitten. Eczeem is vaak een teken dat er oud verdriet naar buiten komt, dus als je eczeem hebt dan zou ik zeggen, kijk es effe naar binnen, wat zit daar nou naar buiten te komen wat er nog uit moet, laat gaan. Ik heb gemerkt in die jaren dat ik in Groningen in het ziekenhuis werkte en ik werkte daar ook op de afdeling huidziekten, dat juist als mensen, ik maakte het vaak mee, ze hadden het verhaal van hun leven verteld in een persoonlijk gesprek en ze hadden daarbij alle tranen kunnen laten gaan die daar bij horen, de volgende dag waren ze een stuk beter. Huidziekten en verdriet, dat is zo nauw verbonden dat je bijna kunt zeggen dat is een twee-éénheid. Wie eczeem heeft, kijk alsjeblieft naar die onverwerkte emoties die d'r nog zitten.

Vraag: In een vorige lezing had je het over de ontmoeting met je twee schaduwkanten, de Luciferische en Ariman. Is dit een andere ontmoeting als de kleine wachter op de drempel.

Antwoord: Ja, de kleine wachter op de drempel, dat is je eigen ego, alleen kom je daar steeds meer los van te staan. Het komt meer buiten jezelf te staan, het losmakingsproces begint. Lucifer en Ariman, dat zijn de donkere geestelijke wezens, die in de bijbel duivel en satan genoemd worden. Dus die zijn niet van jou, horen niet bij jou maar dat is de donkere geestelijke wereld die het heerlijk vind om te kunnen stoken als jij dat mogelijk maakt. Dus dat zijn andere wezens, voel je?

Vraag: Niet Christelijk opgevoed, geloof in het Licht. Hans Stolp; ik zou bijna zeggen gefeliciteerd want het heeft het grote voordeel dat je heel vrij kunt leren kijken en dat een groot opruimproces je bespaart blijft. Vervolg vraag: Hoe kan er voor vele mensen maar toch één God zijn? De ene wil regen en bid daar om, de ander wil droog weer en bid daar om.

Antwoord: Tsja, je mag ook anders bidden. Ik denk dat wij steeds meer tot het besef komen dat wat wij God noemen, ja, dat dat zo veel groter is dan alles wat wij denken kunnen, zo veel grootser. Je kunt het energie noemen, je kan het de bron van éénheid noemen, de bron van zijn, de wereld van liefde. En ik heb altijd geleerd, als je dan tot die ene bron bid, voeg er dan alsjeblieft altijd aan toe; maar niet mijn wil maar uw wil geschiede. Want wij weten nooit of wat wij vragen, regen of wat dan ook, of dat wel past binnen het Goddelijke plan. Dus bij alles wat je bid; als het maar passen mag in uw plan, niet mijn wil, maar uw wil geschiede. Als je dat altijd in bescheidenheid toevoegt dan mag je alles vragen, begrijp je.

Vraag: Wat kan de levensles zijn van iemand die iedere dag honger moet lijden, in een oorlogsgebied woont en geen uitzicht meer heeft op een toekomst van vrede?

Antwoord: Weet je dat is zo heerlijk voor mij, ik hoef me alleen maar bezig te houden met m'n eigen levensles en daar heb ik m'n handen al meer dan vol aan. En ik hoef me niet bezig te houden met het waarom van de levensles van een ander, voel je, moet je ook vooral niet

doen. Je mag er alleen in die zin bij stilstaan dat je voelt, hier kan ik helpen maar probeer niet te verklaren. Ik denk dat iedereen weet, je doet er zelf al zo lang over voor je een beetje gaat begrijpen waarom je zelf door bepaalde ervaringen heen moet, doe je toch soms jaren over. Waarom moet iemand een kind missen? Waarom? Mens.....over zulke heftige dingen hebben we het, begrijp je, dus je moet nooit praten over andere levens maar alleen met jezelf aan de slag gaan en daar heb je je handen aan vol om juist ook te zeggen van de donkere ervaringen in je leven, ooh ja, ik geloof dat ik het nu een beetje begin te begrijpen, voel je. En dan nog, ik ben me ook uiterst bewust dat we hier op aarde maar "ten dele" zien. Een ander zou zeggen, nu zien we nog in een spiegel, in raadselen, maar dan, aan de overkant, zien we van aangezicht tot aangezicht. En dan moet je weten dat ze in de tijd van Paulus hadden ze geen spiegels zoals wij, dus ze gebruikten opgepoetst koper, nou als je in opgepoetst koper kijkt zie je wel wat maar het is vervormd, het is niet zoals in onze spiegels. Dus je kunt wel wat zien maar het echte zien, zien we straks pas aan de overkant. Daar ben ik me ook uiterst bewust van in mijn eigen leven, straks aan de overkant....oh oh oh, voel je. En dat geldt ook voor alle andere levens, het leed van heel de wereld, nu begrijp ik daar niets van, straks zal ik het mogen zien en begrijpen. Kortom probeer je te beperken tot je eigen leven, probeer nooit het leed van een ander te begrijpen of te verklaren, probeer alleen maar mee te leven met de ander. Zodra je in verklaringen schiet ben je een keihard mens geworden, voel je. Zodra je zegt oh, dat is daar en daarom waarschijnlijk dat jij dit mee moet maken, dan heb je afstand genomen en heb je van de ander een soort insect gemaakt die je even ontleed en waarvan je het even begint te verklaren en dat is gewoon goddeloos, voel je, dan staat je hart erbuiten. Kortom ik heb geleerd, wees bescheiden, beperk je tot je zelf als je wilt begrijpen, daar heb je je handen aan vol. En wat je naaste betreft, je zult het niet begrijpen. Probeer alleen naar je naaste toe de bron van liefde uit te laten stralen zodat de ander daarmee geholpen is.

Vraag: Hoe weet ik mijn schaduwkanten?

Antwoord: Och, als je daar nog niet achter bent dan is er een heel eenvoudige methode; je vraagt het aan de mensen om je heen. En die kunnen je het meteen op een briefje geven. De vraag is of je daar serieus naar wilt kijken wat anderen je aanreiken en dan niet zeggen van oh, dat zie je verkeerd, als je zo reageert kom je nooit bij je eigen schaduwkant. Het is heel wijs, samenleven, dat is nou juist bedoeld om ook aan elkaar te botsen en zo je schaduwkanten bewust te worden. Je wordt je schaduw dus bewust door de confrontaties met de mensen om je heen. Wil je het echt weten vraag het dan, maar dan met een open hart, aan de mensen om je heen. Je hebt er enige moed voor nodig maar als je die moed kunt opbrengen en je durft even door de zure appel heen te bijten, och dan kun je wel een stukje verder groeien. Moet je alleen wel oppassen want sommige mensen schieten dan meteen in de volgende valkuil want dan zien ze hun schaduwkanten en dan schieten ze meteen in die sfeer van zie je wel, ik ben ook helemaal niemand, ik kan ook niks, och here zoveel zelfmedelijden, volgende valkuil, voel je. Dus in alle rust vanuit een groot zelfvertrouwen ook de donkere kanten zien, niet anders en niet in dat zelfmedelijden schieten.

Vraag: Bestaat helderziendheid, kun je me dit uitleggen?

Antwoord: Mensen zeggen altijd tegen mij dit bestaat niet, is onmogelijk, och ik wil het je wel uitleggen, alleen, ook voor deze dingen geldt, luister naar je eigen hart, wat zegt jouw hart. Zo eenvoudig is het. Volgens mij bestaat helderziendheid wel, heel simpel, spreek ik uit eigen ervaring maar ik ken ook zo veel mensen om mij heen die helderziende ervaringen hebben en je ziet, de jonge generatie, de nieuwtijdskinderen, mens, in snel tempo zie je dat juist bij die generatie het gordijn steeds verder opengaat. Het is iets heel natuurlijks, het is iets van alle eeuwen maar je ziet dat in deze tijd het enorm begint toe te nemen. Het beeld wat me nou te binnen schiet, we hebben net Pasen gehad en we hebben net Goede Vrijdag gehad.

Op Goede Vrijdag sterft Jezus Christus aan het kruis en weet je wat er dan staat in de bijbelteksten als hij gestorven is, dat moet dus heel belangrijk zijn anders zou het er niet staan. Dan staat er dat het gordijn in de tempel scheurt van boven naar beneden, hè, de aarde beeft staat er, nou dat kunnen we ons nog voorstellen hè, aardbevingen als de grote zonnegeest in Jezus Christus sterft maar ook het gordijn scheurt. Nou dat gordijn hing in de tempel in Jeruzalem voor het Heilige der Heiligen en daarin in dat Heilige der Heiligen daar stond de ark en in die ruimte mocht één keer per jaar alleen maar de hoge priester komen en verder niemand. En wie daar ongevraagd binnenkwam die viel ter plekke dood neer. Heilige ruimte, niemand kan bij God binnen kijken. En nu sterft Jezus aan het kruis en hij baart de kosmische Christusgeest die nu in de sfeer van de aarde gaat werken en dan scheurt dat gordijn van boven naar beneden. Dat betekent, in een beeld, iedereen kan nu zo bij God naar binnen kijken, ziet daar zo maar daar waar God woont naar binnen. Oftewel de sluiert begint te scheuren van boven naar beneden. Nu tweeduizend jaar later zijn we zover, ik kan ook uitleggen waarom het tweeduizend jaar heeft geduurd maar dat doe ik nou niet, dat is te veel werk maar nu tweeduizend jaar later zijn we in alle opzichten zover dat deze oude voorspellingen werkelijkheid beginnen te worden. Steeds meer mensen zullen zo maar bij God op tafel mogen kijken, zomaar flarden van inzichten in de geestelijke wereld krijgen enzovoort. En je ziet dit hand over hand toenemen. Mijn hele leven al, mens, ik heb duizenden verhalen, telefoon, brieven enzovoort gekregen en de laatste jaren natuurlijk ook mails en alles begint met die ene zin, Hans; ik wil je wat vertellen wat ik nog nooit aan een ander verteld heb. En dan komt er weer een ontmoeting met een engel, een ontmoeting met Christus, de verschijning van een gestorvene, heel veel andersoortige ervaringen, d'r zijn zoveel ervaringen die mensen hebben met die wereld door het gordijn heen. Als ik al die ervaringen hoor, denk ik, mens wat gaat het hard, dat die sluiert open gaat. Maar het hoort nog steeds in Nederland bij het taboe want we zitten nog steeds heel erg in het mentale. Nou, je ziet Char maar je ziet ook de laatste week, Char wordt weer aangevallen en ze wordt zogenaamd beticht van bedrog enzovoort want het mag niet. Ja, het beroerde is, ik kan niet bewijzen met dit koppetje dat het bestaat. Mijn hart weet het en ik weet het heel zeker en ik herken het op zo veel mogelijke manieren, klaar, dus het neemt aan alle kanten toe. Ik kan het ook nog technisch uitleggen, da's best leuk want de oude tradities hebben ook altijd verteld hoe helderziendheid ontstaat. En dat ontstaat wanneer de geestelijke lichamen, zeg maar de aura, het geestelijk lichaam, het astraal lichaam wanneer die een beetje los komt te zitten van je fysieke lichaam. Normaal zit dat geestelijke lichaam als een soort duikerpak heel strak over je fysieke lichaam heen, zoiets, als een beeld. Maar wanneer dat duikerpak nu gaat lubberen, het gaat wat ruimte vertonen dan wordt ieder mens helderziende. Daarom is het zo boeiend en da's ook weer mijn ervaring, ieder mens die gaat sterven en bij wie het geestelijk lichaam los begint te komen, die wordt dus helderziende. Ziet degene die haar of hem komen ophalen, hoort de prachtige muziek, ziet het licht in die andere wereld en daarom zie je bij jonge kinderen die nog onvoldoende geard zijn, daar zitten die lichamen ook nog wat los, dus die hebben heel veel helderziende ervaringen, zien aura's, zien gestorvenen enzovoorts. Maar dan aarden we, gaat het vast zitten maar dan zie je later in het leven bij veel mensen, mensen vaak die door een crisis heen gaan, dat dan dat geestelijke lichaam weer los raakt en dan worden mensen helderziende, zo simpel is het. En we leven nu in een tijd, dat zeggen alle esoterische tradities van alle religies, altijd weer hebben ze gezegd, in deze tijd zal er een ontwikkeling in de evolutie van de mensheid plaatsvinden waardoor als vanzelf die geestelijke lichamen weer wat lossen gaan zitten. De laatste eeuwen zaten ze hartstikke strak, als dat duikerpak, nu gaan ze heel langzaam wat lossen zitten, dus steeds meer mensen doen helderziende ervaring op. Ik vertel dat even uitgebreid; A: het is zoiets gewoons, het zal alleen maar toenemen en ik zou zo graag een sfeer willen hebben waarin we onbevangen over deze dingen met elkaar kunnen praten want dat is zo belangrijk. Veel mensen voelen zich zo alleen met deze ervaringen,

durven er met anderen niet over te praten en het is zo troostend om dit te ervaren en het is ook, ja, het is die nieuwe wereld die opengaat. Er is onderzoek geweest, als laatste hierover, in Amerika, een onderzoek onder mensen die vijf jaar geleden of korter een geliefde aan de dood verloren hadden en hen werd gevraagd; heb je wel een teken gehad, van die geliefde. Meer dan 50% zei ja, wij hebben een teken gehad vanuit die andere wereld, in vele vormen. Ik hoor het in Nederland ook vaak maar dan zeggen ze altijd weer maar ik praat er niet met anderen over want die zullen het wel gek vinden want het zijn van die subtiele tekens die je niet bewijzen kunt. Je hart weet het, enzovoort. Maar het komt dus ongelooflijk vaak voor en het neemt alleen maar toe. Het gordijn in de tempel is van boven naar beneden gescheurd en met deze ontwikkeling begint dwars door de crisis die we hier op aarde beleven een hele nieuwe ontwikkeling op gang te komen. Laat ik ook weer liggen maar dat is ook iets wat alle tradities verteld hebben, de Maya's 2012, Egypte 2001, in deze tijd begint de grote ontwikkeling vanuit het donker en daarbij hoort dus dat gordijn dat heel langzaam opengaat. Zakken vanuit je hoofd naar het weten van je hart, dan weet je ook heel veel over deze dingen.

Vraag: Je hebt het over de schaduwkant, laatst kwam in het nieuws dat de schaduwkant van de Dalai Lama sterk naar voren komt momenteel. Het kwam voor mij als een schok, zo'n geofend meester die volgens mij zeer ver is geestelijk. Wat denk je, laat hij zich te veel leiden door de politiek.

Antwoord: Ach ja, zelfs als iemand als de Dalai Lama de moed heeft, als het belangrijk is, dat even heel direct te tonen dan wordt hem dat niet altijd in dank afgenomen en dan beginnen tegenstanders het liefst maar te praten over schaduwkanten om 'm even af te katten. Kortom het is een zeer goedkope manier om deze bijzondere man even weer in diskrediet te stellen. Moet je niet intuïnen, luister nou hoe jij het voelt van binnen, hoe ervaren jij die man. Kijk maar hoe hij vanaf het scherm jou raakt. Hoe voelt dat, voelt dat goed, voelt het niet goed, oordeel zelf en laat alsjeblieft alle anderen praten, voel je. Zo zullen we het steeds meer moeten doen en we weten, overal waar het spirituele in deze dagen naar voren komt daar zijn de tegenkrachten d'r als de kippen bij om te proberen deze ontwikkeling, die in wezen niet meer te stuiten is, de kop om te draaien. Als je de afgelopen weken even iets hebt gezien over de medische wetenschap en hoe die te keer is gegaan tegen de alternatieve gezondheidszorg, nou dan zie je het is niet meer te stuiten maar juist omdat het niet meer te stuiten is proberen ze het nu even de nek om te draaien. Gewoon laconiek laten praten, niet meegaan, niet mee bemoeien maar de spirituele traditie blijven ondersteunen. Het feit dat ze zich zo druk beginnen te maken betekent dat we al een heel eind gekomen zijn, voel je. En de tijd is niet zo ver meer dat het hele zaakje omklapt. Met omklapt bedoel ik dat de hele samenleving nou vanuit de spirituele inzichten gaat leven, het wordt nu nog ontkent, nog zoveel mogelijk weggedrukt maar we zitten dicht bij het punt dat het gaat omklappen en dan ineens zal de hele samenleving die waarde omhelzen waar ze zich nu nog zozeer tegen afzetten. Rustig doorwerken, ik vind het fantastisch, als ik de laatste 15 jaar zie hoe enorm snel de spirituele bewustwording in ons land op gang gekomen is. Ik vind het fantastisch wat ik op zoveel avonden zeggen mag en dan merk ik dat ik nu al veel verder mag gaan dan ik 15 jaar geleden kon doen. En juist nu ik voor die groep in Duitsland lezingen geef merk ik, ôh wat is het een feest in Nederland, kan ik veel meer zeggen want ze hebben de afgelopen 15 jaar een heleboel aan inzicht veroverd, een heleboel leren weten, termen als schaduw, esoterische traditie, het geheim van Christus, ga effe door. Ik zou bijna zeggen voor zoveel mensen is het op een bepaalde manier heel vertrouwd geworden en dat moet in Duitsland nog gebeuren. Dus ik vind het prachtig, tegen de stroom in, hoeveel we nu al hebben behaalt en straks klapt het om, gaat de hele samenleving mee, hou vol, blijf bij jezelf, vertrouw....we doen het niet voor niks. Want door het donker heen zal die weg naar het licht zichtbaar gaan worden.

Vraag: Waarom moeten wij leren door ziekte of dood van onze naaste?

Antwoord: Ik hoef alleen maar te leren van de ellende in mijn eigen leven of van het meelijden met anderen, daar kan ik ook behoorlijk veel van leren, voel je. En waarom leren? Ik weet dat ik zelf het meeste leer van de donkere ervaringen van m'n leven. Als ik nou gewoon terugkijk naar m'n eigen leven, kijk es even zelf, waar heb jij nou het meeste van geleerd, welke tijden, welke ervaringen, welke hebben je wakker geschud, welke hebben je echt inzicht gegeven en bijna altijd kom je bij een stevige les uit. Wij hebben stevige lessen nodig om aan te groeien. Vandaar dat iemand als Jung zegt; in onze schaduw in het donker ligt onze winst, voel je, en dat is typisch het aardse maar het is ook heel mooi want deze lessen kunnen we alleen hier op aarde leren, niet in de geestelijke wereld, kunnen we alleen hier op aarde leren.... mens. Ik vind het zelf ook heel mooi als je es even bedenkt, kijk maar even mee, als je nu zou sterven, je zou nou naar huis terug gaan, zou je nu zoals je nu hier zit kunnen zeggen, als ik nu terugga ga ik terug met een geestelijke winst want ik heb tot nu toe al aardig wat geleerd hier, zou je dat durven zeggen, daar gaat het om. Als je dat kunt zeggen is het goed en dan gaat het in wezen om eenvoudige dingen, iets meer begrip leren, iets meer aandacht voor anderen, iets meer zelfvertrouwen, iets meer overgave, dat soort dingen. En als je kunt zeggen, ja dwars door alles heen ben ik daarin gegroeid dan kom je rijker thuis dan je gekomen bent....mens....en dat betekent dat het feest is als je thuiskomt en dan is je leven dus echt gezegend, voel je. En dan tellen die donkere ervaringen niet meer maar dan telt alleen nog maar die winst wat je mocht behalen.

Vraag; Hoe kijk je aan tegen Geert Wilders?

Antwoord: Tsja, ik denk niet dat het aan mij is om te oordelen. Ook hiervoor geldt, je kunt op verschillende niveau's kijken. Het ene niveau is het niveau van naastenliefde, liefde, och dan is er genoeg te zeggen tegen meneer Wilders. Je kunt naar de andere kant kijken en je kunt zeggen; past dit nou in het goddelijke plan? En dan denk ik, ja, ook dit past in het goddelijke plan, dat alle onvrede naar boven moet komen. We leven in de tijd van de aartsengel Michaël en die brengt alles wat verborgen is aan het licht. Ook alle tegenstellingen, ook alle onvrede, ook alle vooroordelen en pas als alles aan het licht gekomen is kan het getransformeerd worden door de crisis heen. En een crisis zal er komen dat lijkt me er dik in zitten maar als we uiteindelijk winnen aan die crisis, is het niet vergeefs geweest en komen we één stap verder. Kijk maar hoe je hier zelf in kunt staan. Ik wil er niet te veel over zeggen want hier zul je allemaal heel persoonlijk je eigen keuze in moeten maken maar probeer ook steeds te kijken naar die grote ruimte....wat is de zin, ook van dit gebeuren, voel je. Achter alles wat er gebeurt ligt een diepere zin verborgen, ook dan, als ik het zelf niet zo goed kan zien.

Vraag: Je hoort steeds maar weer dat het ego afgebroken dient te worden maar je moet dan eerst wel een ego hebben opgebouwd en doorleeft hebben voordat je dat weer kunt loslaten. Is de ontwikkeling van je ego dus een onderdeel van je levensweg en daarmee eigenlijk onontbeerlijk.

Antwoord: Ja, wij hebben ons ego nodig, zonder ego kun je hier op aarde niet leven. Zoals een duiker onder water een duikerspak nodig heeft anders kan hij onder water niet leven. Kortom het ego loslaten geloof ik niet zozeer in, je moet helemaal door het ego heen. Ik begon ook met de oproep, die eerste les, wil je alsjeblieft niks verdringen, wil je alle emoties toelaten. Wil je het ego helemaal van binnen aan het werk laten dan schrik je je rot. Alleen als je het helemaal toelaat dan ga je dus door het ego heen en dan kan d'r iets opgeruimd worden, schoongemaakt, hèhè. En door het ego heen kan ik leren me steeds meer met de kern van het hoger zelf te verbinden i.p.v. met het ego. Er is geen andere weg dan er doorheen.

Heel veel mensen denken inderdaad dat het er om gaat je ego kwijt te raken, los te laten, weg te drukken dus, niks d'r van. Je zult dus door de ellende heen moeten.

Geen vraag maar van iemand een moment om te delen.

Twee jaar geleden hoorde ik een stem en die zei; ik maak alles goed met je. Er veranderde heel veel, een andere woning, een nieuwe werkplek en een zwangerschap. Juist dat laatste was/is heel bijzonder. Met name tijdens de bevalling zag ik twee lichtgestaltes aan het voeteneinde van m'n bed staan.

Hans: Mooi hè, bedankt voor dit geschenk. Dit is precies wat ik bedoel. Als je werkt aan je zelf, er door heen gaat, dan zal op jou manier die verbinding open gaan. Dat kun je niet bewijzen maar je kunt wel heel intens ervaren....mens dat je zoiets ervaren hebt nou dat zijn alle dingen waar we het vanavond over gehad hebben. Denk ik...hartstikke duidelijk, mooi hè.

Vraag: Ik ben nog nooit eerder bij een lezing van jou geweest en toen je begon met praten werd ik erg duizelig, een gevoel van flauw vallen, dat heb ik nooit. Wat kan dat betekenen?

Antwoord: Wat ik weet is dit; ik begin altijd heel bewust met die wens en dat doe ik heel bewust. Dat is ook een uitnodiging aan de geestelijke wereld, willen jullie d'r bij zijn vanavond en willen jullie het eigenlijke werk doen. En ik merk ook altijd zodra ik die wens begin uit te spreken aan het begin, dan komen ze, dan beginnen ze al meteen te werken. Dan beginnen dus de energieën vanuit de geestelijke wereld te werken en daar gaat het ook om. En dat kan inderdaad zo sterk worden dat je een beetje duizelig wordt, dat je het gevoel hebt dat je flauw valt of dat je er even niet bij bent, prima laat maar gebeuren, het betekent dus dat er gewerkt wordt. Veel mensen zeggen ook vaak, en dan komen ze een beetje beschroomd bij me in de pauze,...ja...ik viel heel vaak bijna in slaap en ik heb niet zo veel gehoord. En ik denk...gefeliciteerd want dat betekent, in slaap vallen, dat is dat je naar een ander bewustzijnsniveau gaat en in dat andere bewustzijnsniveau ben je heel erg aantrekbaar voor de energieën vanuit de geestelijke wereld en al weer....daar gaat het mij om. Ik leef zelf heel sterk vanuit het besef, de ervaring, met de woorden van Jezus; waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn daar ben ik in jullie midden en eigenlijk gaat het me altijd weer daarom, ons zo met elkaar te verbinden dat Hij zelf in ons midden zijn kan en ons zegenen kan. En ik weet zelf, dat kan alleen als we allemaal heel eenvoudig, in alle kwetsbaarheid, ons verbinden met elkaar. Gewoon zo eenvoudig mogelijk, zo ben ik, zo zijn jullie en zo zitten we hier met respect voor elkaar, klaar. Waar de muurtjes een beetje opengaan daar wordt de werkzaamheid uit de geestelijke wereld heel sterk voelbaar. Ik merk het en ik hoor het ook vaak van jullie en dan zijn er mensen die zeggen, ja ik was laatst bij een lezing en toen ineens in een flits zag ik wat ik doen moest in mijn leven, dat had niks met je lezing te maken. Nee, precies maar op andere niveau's wordt er dan aan ons gewerkt, juist in die verbinding. Waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn daar ben ik in uw midden. En daarom begin ik ook altijd expres met die wens als een uitnodiging aan de geestelijke wereld, willen jullie alsjeblieft dit eigenlijke werk doen.

Vraag: Kinderen die zijn overleden groeien die groter, zijn die zeven maanden of dertig jaar?

Antwoord: Heel vaak zien wij bij gestorvenen als we ze terug mogen zien, dan zien we ze in de kracht van hun leven. Dus als je b.v. mensen terugziet die op negentigjarige leeftijd stierven dan zien wij ze vaak zoals ze op een leeftijd van 30/35 waren, in de stralende kracht van hun leven. Kinderen aan de overkant, ze groeien door en als ze die leeftijd hebben 30/35 dan zul je ze in die leeftijd terug zien. Ze worden opgevangen in de kinderwereld en daar wordt hun ontwikkeling heel zorgvuldig behoed. Overigens, je zult ze meteen herkennen als je ze ziet na je sterven want we herkennen elkaar aan de overkant niet aan ons uiterlijk maar

heel direct vanuit een telepathisch weten en zodra de ander er staat weet je ah, dat is hij, dat is zij. Ik heb tijdens mijn werk in het ziekenhuis ook heel vaak oudere mensen die stierven horen zeggen, nou daar is Jopie of daar is Truusje en dan wist ik dat Jopie en Truusje waren jong gestorven kinderen nou die waren al veertig jaar geleden gestorven maar nu daar bij het sterven, het geestelijk lichaam kwam los, ze werden helderziende, ze konden zien wie hen halen kwam, ze zagen daar twee gestalten en ze wisten, dat is die en dat is die, voel je, zo werkt dat aan de overkant in een telepathisch direct herkenkend weten. We hebben dus niet meer die herkenning nodig die we hier nodig hebben van de buitenkant en daarom is het ook een veel dieper kennen, een veel dieper weten. Je kunt daar ook niks voor elkaar verborgen houden want je hart ligt meteen aan die andere kant voor elkaar open.

Uit de zaal:

Twintig jaar geleden is mijn moeder overleden en na een jaar ongeveer had ik een droom dat ik haar zag en dat ze met mij sprak, ze was in het wit, een goed teken vind ik altijd maar ik mocht haar niet aanraken.

Reactie Hans: Moet je in de bijbel nog es een keer lezen, dat prachtige verhaal over Maria Magdalena na de opstanding bij Jezus en dan zegt Jezus; Noli me tangere, raak mij niet aan. Je zegt dat die droom ongeveer na een jaar geweest is. Een jaar is heel vaak de voltooiing van de overgang, dus de geboorte van het eigen hogere lichtwezen. Maar als dat hogere lichtwezen aan de overkant net geboren is dan is het heel teer, net als een vlinder die uit de cocon komt. Een vlinder die uit de cocon komt die moet de eerste paar uur daarna op de tak gaan zitten en de vleugels laten drogen, kan nog niet vliegen, de meest kwetsbare uren van een vlinder. Jezus, toen hij na drie dagen verscheen aan Maria Magdalena, verscheen aan haar in zijn geestelijk lichaam, losgekomen uit die cocon. Hij had er geen jaar voor nodig want hij was de eerste volledig gerealiseerde mens maar dat lichaam was nog zo teer, verdroeg nog geen aanraking, Noli me tangere, raak me niet aan. Jouw moeder, dus na een jaar ongeveer zelfs nog iets minder, ze is net als het ware helemaal vrijgekomen, de overgang voltooid, d'r hogere lichtwezen, vandaar al dat licht, dat wit, voel je. Je ziet even wie ze nou in haar diepste wezen is maar ze verdraagt nog geen aanraking want het is nog zo teer. Maar ze had kennelijk wel even de behoefte om het even vol trots en blijdschap aan jou te laten zien hè, de geboorte, het is gelukt. Ik ben d'r, nou ga ik door, mooi hè.

Mondelinge vraag: Zou het feit dat Nederland met die doorbraak, de spirituele bewustwording, te maken hebben met het hoge trillingsgetal van Nederland.

Reactie Hans: Weet ik niks van, want pas op, want we gaan in Nederland ook versneld door de verloedering heen. De verloedering is in Nederland ook groter dan in andere landen. Dus pas op het is een winst die we behalen op de verloedering. De kerken sterven hier in Nederland veel sneller dan in andere landen maar juist waar d'r geen geestelijk voedsel meer is of er niks meer mee kunnen met die kerkelijke instituten, zie je dat mensen ook de weg kwijtraken, ontaarden. Nou kijk maar es hoeveel hardheid, hoeveel geweld, agressie in het verkeer, noem even op, d'r is een toenemende botheid en een toenemende verloedering maar juist alleen door het donker heen, op dat donker kan de spirituele bewustwording gevonden worden. Pas op hoor, ieder land heeft zijn eigen bijdrage. Als ik alleen even kijk naar Oostenrijk, Duitsland, Zwitserland waar ik mee te maken heb, het meest dan zie ik dat ze daar juist omdat ze daar nog veel meer met de natuur verbonden zijn een veel groter respect hebben voor de alternatieve geneeskunde en alle alternatieve vormen van genezing, veel meer dan hier. Hier is het alleen negatief. Het boeiende is wel dat wij hier in Nederland, juist waar de kerken versneld instorten, dat we hier ook het religieuze aspect eerder boven water krijgen.

Goed, dus er zitten verschillende kanten aan en moeten we dus erg oppassen om Nederland niet te veel er bovenuit te tillen want die tegenkant is ook sterk en dat geldt voor bepaalde gebieden en op andere gebieden lopen we weer achter. Dus, met al die restricties kun je zeggen het is wel een bijzondere opdracht die we in Nederland hebben, ja, maar ook mooi maar ook lastig, zoiets.

Vraag uit de zaal: U had het straks over tekenen van overledenen. Mijn zus is overleden en ik heb een foto van haar staan, die leg ik wel eens weg omdat het verdriet me dan teveel wordt. Als ik dat gedaan heb dan zegt zij tegen mij, mijn overleden zus, je moet die foto daar weer neer zetten.

Reactie Hans: Je krijgt dus door dat je zus zegt, uh uh, terugzetten die foto en dat betekent ook en daarmee helpt ze je natuurlijk wel op een bepaalde manier, ga maar door de pijn heen, laat de tranen maar gaan. Alleen wanneer je d'r doorheen gaat, de pijn durft te voelen kun je ook het snelste weer loslaten en gelukkig zijn met de nieuwe wereld die voor haar opengaat. Dit soort verhalen zijn voor mij heel vertrouwd en het leuke is dat we dat nou hier gewoon met elkaar kunnen delen terwijl je het lekker niet bewijzen kan.

Vraag uit de zaal: Maria Magdalena, kun je daar een paar woorden over zeggen?

Reactie Hans: Halleluja, ik vertel d'r graag over, het is fascinerend maar ik kan er een hele avond over vertellen. Dus even dit heel kort, Maria Magdalena, zij was een meester naast de meester. Zij was de hoogst ingewijde van de leerlingen, kan ik zo uit de bijbel ook aanwijzen hoe het zit, in de bijbel kun je het lezen. Alleen deze bijzondere vrouw de belangrijkste leerlinge naast de meester, de enige die hem echt begreep is door de kerkelijke traditie, die vond dat vrouwen hun mond moesten houden en met gedekte hoofden moesten lopen, dat ze niet mochten dopen en aanverwante artikelen, deze vrouw die moet haar mond houden. En ze hebben van Maria Magdalena een bezetene gemaakt en een overspelige, zo werd de meest bijzondere vrouw in de hele wereldgeschiedenis klein gemaakt. In onze tijd beginnen we weer terug te vinden, haar eigenlijke grootsheid, voel je. En het boeiende is dat heel veel mensen intuïtief aanvoelen dit is het tijdperk van Maria Magdalena en Johannes. De twee belangrijkste leerlingen van de meester. En waar hadden die het over, die twee hadden het altijd weer over; ga de weg naar binnen, luister naar je eigen innerlijk weten, laat alle uiterlijke autoriteiten los, wees je eigen autoriteit. En het Christendom gaat in deze tijd de fase eindelijk van Maria Magdalena en Johannes binnen. We laten alle autoriteiten buiten ons los en we maken de stap naar wat Maria Magdalena ons leerde, luister naar je eigen weten. Heel lang moest Maria Magdalena zich stil houden. Van haar levensverhaal weten we alleen dat aan het eind van haar leven is ze naar Zuid Frankrijk gegaan, heeft ze eerst bij Marseilles gewoond en later heeft ze zich nog verder in het zuiden teruggetrokken, in het verborgene geleefd. Alleen de grote ingewijden konden haar vinden en konden haar om raad vragen. In het openbaar trad ze niet op, haar tijd was nog niet gekomen, de mensheid was nog niet zo ver dat ze in staat was de weg naar binnen te gaan. Daar is ze ook gestorven, in zuid Frankrijk maar haar geest is daar levend gebleven en 1200 jaar later is in zuid Frankrijk de beweging van de Katharen ontstaan. Een beweging ontstaan vanuit de geest van Maria Magdalena, die is weer onderdrukt, vernietigd door de kerken, één miljoen doden toen, maar nu, die geest van de Katharen begint zich nu over heel de wereld te bewegen, mensen aan te raken, te bezielen en te inspireren. Wat we vanavond doen is niks anders dan het oude weten dat ook de Katharen zo inspireerde om dat met elkaar te delen. De geest van Maria Magdalena is nu niet meer te stuiten, nu begint ze overal mensen aan te raken. En daarom, intuïtief voelen mensen, zij is heel belangrijk voor onze tijd. En daarom komen er ook allerlei boeken, die het niet helemaal begrijpen wat er nou eigenlijk gaande is, dus die proberen haar levensverhaal te vertellen, soms ook te verplaatvloersen alsof ze kinderen had met Jezus enzovoort, flauwekul, onzin, kan

ik d'r ook meteen even bij zeggen, vanuit mijn weten, maar het gaat er om, wil je je laten raken door haar inspiraties, haar boodschap, ga de weg naar binnen. Leuk hè, en dat in een tijd dat we eindelijk ook begrijpen; mannen en vrouwen zijn gelijkwaardig, hèhè. Maria Magdalena is een meester naast de meester, voel je, dat gaat dus samen. Prachtig dat het nou in onze tijd gebeuren mag.

Dit lijkt mij een mooi moment om te sluiten en als ik dat doe dan wil ik jullie zeer bedanken. A, dat ik hier vanavond staan mocht, ik vind het zo heerlijk om te mogen vertellen en als er dan zo veel mensen zijn die willen luisteren maar nog meer die van binnen mee willen denken, mee willen voelen hoe het voor hun is en een eigen proces beginnen dan is mijn feest compleet. Bedankt voor het feest wat jullie mij vanavond gegeven hebben. Maar...ik zei het net al, altijd weer, ja eigenlijk zouden jullie allemaal effe hier moeten komen kijken en dan hier vandaan jullie gezichten zien. Weet je dat het prachtig is om nu naar jullie gezichten te kijken en dat die d'r heel anders uitzien dan straks toen we begonnen om half acht. Het lijkt wel of overal een soort maskertje weggegaan is, of al jullie gezichten aanraakbaar zijn geworden, kwetsbaar zijn geworden, da's dus gebeurt vanavond, dat we allemaal op onze eigen manier kwetsbaar zijn geworden. En waar dat gebeurt waar mensen zo kwetsbaar samen zijn daar is Christus zelf in ons midden en ik heb ook mogen zien dat het ook vanavond diepe werkelijkheid is geworden. Hij staat nog steeds, meer dan levensgroot in ons midden en met zijn handen staat hij zo zegenend over ons uitgestrekt en vanuit die handen komen allemaal lichtvonken die zo door de zaal dwarrelen en naar onze harten gaan. En daarom is mijn slotwens zoals altijd; moge datgene wat Hij vanavond in stilte aan jou gedaan heeft, in je hart heeft neergelegd, bewust gemaakt, getroost, moge dat gezegend worden. Zodat je vanavond thuis, morgen zult voelen dat er echt iets van binnen gebeurt is, als je dat voelt, geef dan even een vrolijke knipoog naar boven en ga verder op je weg en weet dat je een gezegend mens bent, die werkelijk heel persoonlijk door het leven gedragen wordt. Bedankt, wel thuis, tot ziens.

***

*****

Met grote dank aan Hans Stolp voor al die keren dat hij naar ons, in Dokkum, toegekomen is met woorden van wijsheid, liefde, inzicht en vrede.

*****

***

Aan de hand van de antwoorden die Hans op verschillende vragen heeft gegeven is het misschien leuk te vermelden dat er in Nederland sinds kort een nieuwe politieke partij is. De partij voor Mens en Spirit. Deze partij baseert haar politiek op spirituele grondslagen. <http://www.partijvoormensenspirit.nl/Home.o3>

